

Mál nr. 174/2007

M og

Vátryggingarfélagið V vegna ábyrgðartryggingar vinnuveitanda (G)

Slys þegar maður féll niður af vinnupalli þ. 6.4. 2005.

Gögn.

1. Málskot móttengið þ. 10.9.2007 ásamt fylgiskjölum 1-3
2. Bréf V dags. 24.9.2007
3. Lögregluskýrsla dags.

Málsatvik.

M var við vinnu sína og féll niður af vinnupalli og slasaðist. M var uppi í mannkörfu sem var lyft upp af lyftara í um 3. metra hæð og á rýminu fyrir hjólbarða/vörur hafi verið lög spónaplata sem M steig út á og hún brotnað með þeim afleiðingum að M féll niður og slasaðist. M segir að sér hafi verið sagt fyrr um daginn að hreinsa allan snjó af spónaplötuna sem gaf sig og hafi hann talið að hún væri ætluð til að stíga út á og hafi hann stigið í umrætt sinn tvö til þrjú skref út á spónaplötuna þegar hún hafi gefið sig og hann fallið niður. M segir að lyftarastjórinn hafi sagt við sig að gæta sín á hálfu á umræddri spónaplötu. Framkvæmdastjóri G segir að starfsmenn hafi ekki fengið fræðslu og kennslu varðandi öryggisatriði við vinnu tengda því að nota lyftara við störf. Þá segist framkvæmdastjórinn hafa vitað af umræddri spónaplötu en ekki velt því fyrir sér til hvers hún væri notuð. Verkstjóri ber hjá lögreglu að hann rámi í að hafa sagt að óþarfi væri að verka snjó af spónaplötunni þar sem ekki væri þörf fyrir hana og hann hafi ekki séð hana í notkun en þorir ekki að fullyrða að hann hafi gefið M fyrirmæli um að fara ekki úr körfu lyftarans. Stjórnandi lyftarans í umrætt sinn segir að þeir hann og M hafi ekki fengið nein sérstök fyrirmæli um það hvernig ætti að standa að verkinu en sjálfur kannast hann við að hafa farið út á umrædda plötu og kannast ekki við að hafa fengið fyrirmæli um að fara ekki úr mannbúrinu á lyftaranum. Í skýrslu Vinnueftirlitsins segir að vinnuveitandi skuli gera starfsmanni grein fyrir slysaþættu ig auk þess sjá um að starfsfólk fái nauðsynlega kennslu og þjálfun í framkvæma störf sín sbr. 14.gr. l. 46/1980. M krefst bóta úr ábyrgðartryggingu G hjá V. fellst á bótaskyldu að hluta en telur að M eigi að bera 1/3 tjóns síns sjálfur vegna eigin sakar en M hafi fengið vitneskju um að spónaplatan væri blaut og hann hefði átt að gera sér grein fyrir þeirri hættu sem því fylgdi að yfirgefa mannbúrið.

Álit.

Ekki verður séð að forsendur séu til að skerða bætur til M. Fyrir liggur vitnisburður samstarfsmanns M að þetta var ekki í fyrsta skipti sem þetta vinnulag var viðhaft. Jafnframt liggur fyrir vitnisburður framkvæmdastjóra G þar sem kemur fram að starfsmenn höfðu hvorki fengið fræðslu um framkvæmd verksins eða þeir varaðir við að fara út úr mannbúrinu.

Niðurstaða.

M á rétt á óskertum bótum úr ábyrgðartryggingu G hjá V.

Reykjavík 9.10. 2007.

Rúnar Guðmundsson hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.